

ROWERY NA DOGODNYCH WARUNKACH

„STAMBUŁ”

„POLSKIE TOWARZYSTWO dla Handlu Ratalnego”
Sp. z o. o.
AL. KOŚCIUSZKI 17, tel. 163-66.

Przesłuchanie świadków oskarżenia. W rozprawie przeciwko inż. Doboszyńskiemu

KRAKÓW, 16. 6. — Wczoraj oskarżony inż. Doboszyński zeznał w początku przy drzwach zamkniętych. Po przywróceniu jawności Doboszyński opisał znany już marsz na Myślenice, stwierdzając że oddział był nieuzbrojony (miał tylko 4 rewolwery) a zdemolowanie kilku sklepów miało na celu zwrocenie uwagi na opanowanie handlu przez żydów. Najciężej na Myślenice miało być protestem dla wstrząśnięcia opinią społeczeństwa. Po zakończeniu zeznań Doboszyńskiego sąd przystąpił do przesłuchania świadków oskarżenia. Jako pierwszy zeznał komendant policji p. Limanowej Szechiński, który kierował akcją

pościgową za dywersantami na czele jednego z oddziałów. Jeden z jego patroli miał 2 ludzi przy których znalaziono marynarkę i kasetkę nową, pas wojskowy papierosy. Powiedzieli oni mu wówczas, że znaleźli te rzeczy na tym ku myślenickim, ludzi tych nie przesłuchiwał, a odesłał do Myślenic. Dalej zeznał Mateusz Pajak, przewodnik pp. w Radziszowie. Obecny on był przy przesłuchaniu Puzika i Ozoga przez kom. Kuziała z Krakowa. Świadek zeznał, że przesłuchania te odbywały się w atmosferze zupełnie spokojnej. Po zeznaniach Pajaka rozprawa została odroczone do dnia dzisiejszego.

Nieprzerwany łańcuch alarmów NADLUDZKA PRACA STRAZAKÓW.

ŁÓDŹ, dnia 16 czerwca — Łódzka straż pożarna w swym jubileuszowym tygodniu nie może narzekać na brak pracy. Przed wszystkim zgłaszca na Balutach ciągle jeszcze dają o sobie znać. Dzisiaj o godzinie 1.50 i pracował przez parę godzin. O godzinie 5-tej rano znów zaszła potrzeba wysłać na pluton, który dogaszał przez 4 godziny zarzewia, buchające ogniem pod wpływem wiatru. Już tylko 2-ch strażaków pozostaje w szpitalu. Wszyscy inni powrócili bądź do służby, bądź są na dalszej kuracji w domu. W szpitalu leżą szoferzy motopomp Blaszczyński i Bernard Polak (znany lekkoatleta - biegacz ŁKS-u), którzy ulegli zderzeniu w

zatonionej ulicy Łagiewnickiej. Stan obu jest niegroźny. — VI-ty pluton Straży pracował dziś w noc na posesji nr. 58 przy ulicy Żeromskiego, stanowiącej własność Eliasza Zylberszasa. W domu tym (3-piętrowa oficyna mrowiana) na drugim piętrze zapaliła się belka w przewodzie kominowym w składach towarowych Ofenbacha i Feinberga. W ciągu 30 minut niebezpieczeństwo pożaru usunięto. — Na ulicy Napiórkowskiej 60 na posesji Teofila Kubickiego i Jana Szweida zapaliła się smoła w kotle, przygotowana do smarowania dachów. Ogień zlikwidowany został przez V oddział fabryczny straży pożarnej.

ŻYCIE ZGIERZA Coraz więcej bezrobotnych ZATRUDNIA ZARZĄD MIEJSKI.

Kwestia bezrobocia w naszym mieście to rzecz obecnie niemal że najważniejsza dla Zarządu Miejskiego, który głowi się jak przyjąć z pomocą ludziami dotkniętym kryzysem. Pomysłowe rozwiązanie tego problemu zatrudnienia to pierwszy obowiązek zgierskiego samorządu. Obecnie na robotach inwestycyjnych miejskich pracuje 596 robotników, przy budowie kołar zatrudnionych jest na razie 46 robotników. Zwiększenie pracującość na robotach, prowadzonych przez powiat łódzki, w liczbie 80 ludzi i przez powiat brzeziński — 30 robotników.

To samo jest ze spedem koni. Obywatele zgierscy zwrócili się do Zarządu Miejskiego o interwencję w władz w celu zmiany miejsc tych na przyszłość. KTO JEDZIE DO LISKOWA. Powiat łódzki organizuje w niedzielę dn. 20 bm. wycieczkę do Liskowa na Wystawę Pracy i Kultury Wsi Polskiej. Odjazd z Łodzi Kalskiej wczesnym rankiem a przyjazd wieczorem. Koszt przejazdu 6 zł. Zapisy i informacje w sekretariacie Zarządu Miejskiego w Zgierzu. Dzisiaj upływa tylko termin zapisów. Reflektanci muszą więc spieszyć się, by nie stracić wspaniałej okazji objeżdżenia wspaniałej Wystawy w Liskowie, o którą obecnie mówi cała Polska.

ŻYCIE PABIANIC OFIARA WYBOJÓW. Przygoda w podróży.

Mieszkaniec wsi Liśniewo koło Pabianic Pakula Roch wybrał się w odwiedziny do swej zamężnej siostry na uroczystości chrzcin. Odsłownie ubrany wieśniak wsiadł do kursującego na tej linii autobusu. Pech chciał, że na odcinku wyboistym drogi autobus podurzył niespodziewanie i siedzący na tylnym siedzeniu Pakula z całej siły uderzył głową w wystający przęt żelazny. Raniomnie silnie niefortunnego podróżnego odstawiono do szpitala miejskiego w Pabianicach przy ul. Szpitalnej, gdzie będzie musiał się leczyć przez czas dłuższy. RODZINNA RÓZPRAWA. Szwecki Józef, lat 28, stały mieszkaniec Żelazowa niezbyt dobrze obchodził się ze swą żoną. Dowiedzieli się o tym jego szwagrowie, którzy napadli nań przy najbliższej okra-

zji i pokłóli nożami. Broczącego obficie krwią Szweckiego w stanie ciężkim odstawiono do szpitala miejskiego. Sprawców napadu schwytano i osadzono w areszcie do dyspozycji sądu. NOWE WŁADZE TOW. OGRÓDKÓW DZIAŁKOWYCH. W lokalu Chrześcijańskiego Związku Zawodowego przy ul. Fabrycznej 2 odbyło się doroczne walne zebranie członków Towarzystwa Ogródków Działkowych w Pabianicach. Po sprawozdaniach i uchwaleniu absolutorium ustępującemu władzom, przystąpiono do wyborów nowego zarządu. Do nowych władz Towarzystwa powołano następujących pp. W. Janickiego jako prezesa, Fr. Blocha — wiceprezesa, Fr. Urbaniaka jako sekretarza, A. Raszkę jako skarbnika i L. Marciniaka w charakterze gospodarza. WYCIECZKA KRAJOZNAWCZA. W nadchodzącą sobotę, t. j. dnia 19 bm. Polskie Tow. Krajoznawcze w Pabianicach organizuje wycieczkę po mieście do ratusza miejskiego i starożytnego kościoła pod wezwaniem św. Mateusza. Zbiórka uczestników wycieczki punktualnie o godz. 4 po południu przy Zamku. Wycieczkę poprowadzi p. J. Frankowski.

Urwana dłoń robotnika. KRONIKA POGOTOWIA RATUNKOWEGO

ŁÓDŹ, dnia 16 czerwca. — W zakładach przemysłowych firmy Barceński i S-ka przy ulicy Tylniej 6 maszyna pochwyciła za lewą rękę 37-letniego robotnika Wojciecha Luczaka (Emilii 52) i urwała mu dłoń. Rannego przewieziono w stanie ciężkim do szpitala Ubezpieczalni. — Na ulicy Legionów tuż przy placu gen. Hallera jakiś nieostrożny cyklista wpadł na 50-letniego Mendia Groskopfa, robotnika, zamieszkałego przy ulicy 6-go Sierpnia 34. Groskopf upadłszy na bruk, doznał ran tłuczonych

nosa i warg oraz kilku zadrapań naskórka. Otrzymał opatrunek na stacji pogotowia po czym udał się do domu o własnych siłach. — Cieślak Władysław zamieszkała przy ul. Przędzalnianej 46, udała się po zakupy na ul. Nowomiejskiej. Tutaj jakaś nieznaną kobietą sprzedała jej towar na ubranie. Przy odjeździe do domu Cieślakowa, stwierdziła, że zamiast towaru otrzymała jakieś bezwartościowe skrawki szmat, za które zapłaciła 23 złote. Poszkodowana zgłosiła meldunek w policji.

„KOMITET POMOCY ZIMOWEJ W PABIANICACH SPEŁNIŁ SWOJE ZADANIE”

Wyjaśnienie Prezydium w sprawie deficytu. W związku z zamieszczonymi w prasie wiadomościami o deficycie na odcinku akcji pomocy zimowej w Pabianicach, Prezydium Komitetu Pomocy Najbiedniejszym w Pabianicach prosi nas o zamieszczenie następującego wyjaśnienia: Budżet Komitetu, który zatwierdzony został w całości przez Wojewódzki Komitet Pomocy Bezrobotnym w Łodzi, przewidywał po stronie wpływów sumę zł. 100 tysięcy, zaś zainkasowana suma z tytułu składek i ofiar od społeczeństwa miasta wyniosła zł. 103.124 gr. 99 czyli, że zainkasowano więcej o złotych 3.000. Całkowitą tę sumę wpłacono do Komitetu Wojewódzkiego w Łodzi, gdy tymczasem koszty prowadzenia akcji pomocy zimowej (zasilki, dożywianie dzieci itd.) w Pabianicach wyniosły sumę zł. 63.345,64. Jak z powyższego wynika Komitet Pomocy Zimowej Bezrobotnym w Pabianicach spełnił swe zadanie w pełnych 100 procentach. Deficyt, o którym jest mowa w notatkach prasowych w sumie zł. 34 tysięcy powstał w ten sposób, że Komitetowi pabianickiemu przekazano dodatkowo do udzielania pomocy wszystkim robotnikom, korzystającym z pomocy dorocznej, który dawniej z pomocy tej korzystali bezpośrednio z Komitetu Wojewódzkiego. Komitet w tych warunkach nie mógł być samowystarczalny i tych dodatkowych wypadków, ciążących zasadniczo na Komitecie Wojewódzkim nie przewidział w swym budżecie, a który to budżet został — jak wspomniano — zatwierdzony przez Województwo. Poza tym Pabianice, jako miasto wybitnie robotnicze, posiadając dość znaczny odsetek bezrobotnych nie może przyjąć na swoje barki całego ciężaru utrzymania wszystkich bezrobotnych wyłącznie ze składek i ofiar na rzecz Komitetu. Jasnym jest, że w tych warunkach częściowe utrzymanie wzięcia musi na siebie Państwo ze specjalnych funduszy, płaconych również w różnych formach przez społeczeństwo miasta.

W tym oświetleniu twierdzenie, że Pabianice nie były samowystarczalne i deficyt akcji pomocy zimowej na terenie Pabianic pokryć musiały inne tereny Województwa Łódzkiego jest w wysokim stopniu krzywdzącym sam Komitet, który z prezesem notariuszem Janem Wallasem na czele obowiązkowo wykonal bez zarzutu — w granicach przewidzianych możliwości finansowych.

Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada

PIERWSZA Przychodnia Wenerologiczna leczenie chor. wenerycznych i skórnych
ZAWADZKA 1, telef. 122-73 czynna od 8 r. do 9 wiecz. Porada 3 zł Dla pań oddzielna poczekalnia.

Dr. med. Henryk Ziomkowski Choroby weneryczne, moczościowe i skórne
6-go Sierpnia 2, Telefon 118-33 przyjmuje od 9-12 i 3-9 wiecz. w niedziele i święta od 9-12 w poł.

Dr. HENRYKOWSKI Specjalista chorób wenerycznych, skórnych i seksualnych
Wznowił przyjęcia, ul. TRAUGUTTA 9, front i piętro, tel. 262-98. przyjmuje od 8-11 rano, od 6-7 wiecz. w niedziele i święta od 9-12, po poł.

Dr. med. E. WOŁKOWSKI Spec. chor. wenerycznych, seksualnych i moczościowych.
Cegielniana 11, tel. 238-02 przyjmuje od 8-12, od 4-7 w niedziele i święta od 9-1.

Doktor L. BERMAN Specjalista chorób wenerycznych, skórnych i seksualnych
Cegielniana 15, telefon 149-07 od 8-11 rano i od 4-8 wiecz. niedz. i święta od 9-1 w poł.

Dr. med. M. GLAZER Choroby skórne i weneryczne
ZACHODNIA 64, Tel. 185-49. **powrócił** przyjmuje od 12-2 i od 7-8½ wiecz. w niedziele i święta od 10-12 w poł.

Dr. med. PAULINA LEWI Spec. chorób kobiecych i akuszeria przeprowadziła się na **Sródmięska 28 tel. 240-10.** przyjmuje od 12-2 i od 5-8 wiecz.

Dr. KLINGER spec. chor. seksualnych wenerycznych i skórnych (włosów)
Andrzeja 2 tel. 132-28. przyjmuje od 9-11 i od 6-8 wiecz.

Dr. med. S. GAWIŃSKI Położnictwo i choroby kobiece
Bałucki Rynek 3 telef. 148-80 przyjmuje od 4-7 wiecz.

Dr. med. NIEWIAŹSKI spec. chor. wenerycznych, skórnych i seksualnych
ANDRZEJA 5, telefon 159-40 przyjmuje od 8-11 rano od 5-9 wiecz. w niedz. i święta od 9-12 pp.

Dr. med. TREPMAN specjalista chorób wenerycznych, skórnych, moczościowych.
ZAWADZKA 6, telefon 234-12 przyjmuje od 8-11 r. - 4 i od 6-8 w w niedziele i święta od 8-1 w południe

Dr. HELLER Spec. chorób wenerycznych, moczościowych i skórnych.
TRAUGUTTA 8, Tel. 179-29. przyjmuje od 8-11 i od 4-8 wiecz. W niedz. i święta 10-12 p.p.

Dr. med. WŁODZIMIERZ ZADZIEWICZ STOMATOLOG chor. i chirurgia jamy ustnej i zębów.
Piotrkowska 164 telef. 125-26 przyjmuje od 3-7.

LECZNICA ze stałymi łózkami dla chorych na **uszy, nos, gardło i płuca**
Piotrkowska 67, tel. 127-81 9-2 r. p. 5-30-8 w. przyjm. Dr. Rakowski. Przy locznicy czynny jest Gabinet Koenigera do wszelkich przesiewań i zdjęć. Wezwania na miasto.

DR BRAUN Choroby skórne i weneryczne
ul. Cegielniana 4 tel. 100-57 przyjmuje 8-11 i od 4-9 wiecz. Niedz. i święta od 8-10-1 w poł.

DR MED. Maria Frankiewiczowa Choroby kobiece i położnictwo
Łódź, Sosnowa 32, Napiórkowskiego Przyjmuje od 3-7.

DOKTOR IGNACY PIECHOWICZ Akuszerka i chor. kobiece
przeprowadziła się na ul. Śródmięska 20 tel. 107-79 przyjmuje od 8-10 rano i od 3-7 wiecz

Doktor J. SOŁOWIEJCZYK Spec. chorób wenerycznych i skórnych.
ul. Piotrkowska 99. — Tel. 144-92. od 2-3, 5-6 i 8-9 wiecz. w niedziele i święta od 9-12.

Dr. med. S. KANTOR spec. chorób skórnych i wenerycznych
Potrkwaska 90 tel. 129-45
przyjmuje od 8-2 i od 6-9 wiecz. w niedziele i święta od 8-2 po poł.

Poradnia Wenerologiczna Piotrkowska 45, tel. 147-44
Leczy chor. wenerycznych, skórnych i seksualnych
nobiety i dzieci przyjm. kobieta-lekarka
czynna od 9 rano do 9 wiecz.
PORADA 3 ZŁ.

Przychodnia WENEROLOGICZNA Chor. weneryczne, skórne i seksualne. Specjalny gabinet kosmetyczny.
Czynna od 9 r. do 9 w. Pańskie przyjmują lekarz-kobieta
PIOTRKOWSKA 88 Tel. 143-63.
PORADA 3 ZŁ.

Pierwsza LECZNICA dla CHIRURGII zębów i jamy ustnej ze stałymi łózkami. STOMATOLOG.
Dr. med. SĄDOKIERSKI Piotrkowska 56. tel. 129-77

Nadal słonecznie Stan pogody w Łodzi.

ŁÓDŹ, dnia 16 czerwca. — Dziś o godzinie 9-tej rano temperatura w cieniu wyniosła w śródmieściu 22 stopnie powyżej zera. W tym samym miejscu w ciągu nocy ubiegłej najniższa ciepota wyniosła plus 17 stopni. Ciśnienie barometryczne — 752 milimetry. Zapowiedź dalszej pogody słonecznej i suchej. Stabe wiatry z kierunków wschodnich.

Zatelefonuj zaraz

Nr. 182-48 lub 102-29

DR MED. LUCJA MAKOWER

CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE. (Kobiety i dzieci).
przeprowadziła się na **AL. KOŚCIUSZKI 13, tel. 232-43.** Przyjmuje od 8-11 i od 3-5 wiecz.

Zatrzymać będzie „ECHO”

„ECHO” od jutra w domu. Prenumeratę zamawiać można poczynając od każdego dnia miesiąca.

ROZBIEŻNE OPINIE CHIRURGÓW. WOJNA O MIGDAŁY

Narządy skazane na zagładę.

Przed 50 laty stosowano bardzo często wycinanie migdałów, uważając je za narząd niepotrzebny i szkodliwy. Następnie jednak zmienił się ten pogląd i wycinanie migdałów stosowano bardzo rzadko.

Obecnie ścierają się dwa poglądy na kwestię operowania migdałów: jeden, głównie amerykański, zaleca bezwzględnie ich usuwanie, drugi — francuski — sprzeciwia się stanowczo operowaniu tych gruczołów.

Spór ten dowodzi, że medycyna nie zdołała jeszcze stwierdzić, czy gruczoły migdałowe są organizmowi potrzebne, czy też stanowią t. zw. organ niepotrzebny.

Jeszcze przed pięćdziesięciu laty rejestr tych ostatnich był bardzo długi. Zaliczano do nich nie tylko gruczoły migdałowe, lecz również wyrostek robaczkowy, śledzionę, gruczoł piersiowy i większą część gruczołów wewnętrznych.

Uczeni ubiegłego stulecia uważali je za biologiczne anachronizmy, organy „szczątkowe”, lub przeżytki pierwotnych stadiów ewolucji, poprzedzających pojawienie się na ziemi nie tylko człowieka, lecz ssaków w ogóle.

Uczeni zachodzili jednak za daleko, uważając za szczątkowy każdy narząd którego roli nie mogli ustalić.

Praktyczna medycyna jeszcze bardziej skomplikowała kwestię, żądając usuwania takich organów.

Pierwsze miejsce wśród skazanych na zagładę narządów zajmuje wyrostek robaczkowy.

Lekarze decydują się również obecnie dość łatwo na wycięcie wyrostka ze względu na niebezpieczeństwo zapalenia. Stosunkowo niedawno jeszcze było wielu zwolenników usuwania śledziony, migdałów, gruczołu tarczycowego. Angielski lekarz Maclezi opowiada, że w swoim czasie profesor Flint utrzymywał że jedyną funkcją śledziony jest powiększanie się przy malarii, a migdałów — stan zapalny przy anginie.

Nie więc dziwnego, że poglądy takie powodowały bardzo częste operacje wycięcia wyrostka robaczkowego i gruczołu tarczycowego, nie mówiąc już o migdałach.

Należy poczytywać za szczęście, że chirurgia w owych czasach nie stała tak wysoko, jak dzisiaj i lekarze nie wycinali śledziony i wewnętrznych gruczołów. Obecnie przekonano się, że narządy te odgrywają wielką rolę w funkcjach organizmu.

Biologowie stwierdzili, że wycięcie królikowi zupełnie zdrowego wyrostka robaczkowego — powoduje szybko wzrost znajdujących się w kiszki gruczołów limfatycznych, o podobnej budowie. Analogiczny objaw zachodzi w wypadkach usunięcia migdałów. Zaczynają wtedy powiększać się gruczoły w okolicy języka, a na tylnej ścianie przełyku powstają nowe twory.

Jeżeli więc, jak widzimy, natura sama stara się zastąpić utracony organ, świadczy tym samym o jego użyteczności. Istotnie migdały pomiędzy 10—12 rokiem życia potęgują wytwarzanie i oddawanie do

krwi białych ciałek, niszczących szkodliwe mikro-organizmy.

Wystarczy potrzeć lekko palcem migdał, aby natychmiast zwiększyła się we krwi ilość leukocytów.

W ten sposób migdały tworzą limfatyczną barierę broniącą mikrohom dostępu do nosa, gardzieli i dróg oddechowych... Poza tym fakt, że pracują w okresie rozwoju organizmu, zaprzestając pracy w chwili, gdy rozwój ten stabilnie, każe przypuszczać, że rola ich w organizmie jest dość znaczna, chociaż niezupełnie dotychczas wyjaśniona.

Narówni jednak z obrońcami migdałów istnieją zacięci ich wrogowie, którzy widzą w nich nie ochronną barierę, a szeroko rozwarte wrota dla chorób.

Amerykańscy lekarze upatrują w migdałach źródło aż 40 chorób, między innymi szkarlatyny i reumatyzmu.

Z tego powodu zalecają jako środek zapobiegawczy, usuwanie migdałów, a wielu z nich zaleca z tego samego powodu usuwanie wyrostka robaczkowego.

W Stanach Zjednoczonych istnieją szkoły, do których przyjmowane są jedynie dzieci, które przeżyły operację wycięcia wyrostka robaczkowego.

Pomimo, że Amerykanie powołują się na obszerną statystykę, potwierdzającą słusność ich poglądów na rolę migdałów europejscy uczeni odnoszą się sceptycznie do tych radykalnych metod, przytaczając z kolei przykłady szkodliwego wpływu wycinania migdałów. Zdaniem doktora Cordier, jest ono powodem coraz częstszych w Ameryce wypadków powstawania wrzodów w płucach.

Frouchan twierdzi, że brak migdałów sprzyja gruźlicy, a Fene przypisuje mu wzmogoną skłonność dróg oddechowych do wszelkiego rodzaju schorzeń.

Z punktu widzenia patologii trzeba przyznać, że po okresie wytwarzania leukocytów migdały przestają niszczyć mikroby, stając się natomiast ich siedliskiem i w tych razach niezbędne jest usunięcie ich z organizmu.

PODSŁUCHANE

NARZECZONY.

— Mój narzeczony jest wściekły, bo znalazł w mej torebce list nierozpieczętowany.

— Dlaczego więc się złości? Przecież nie czytałaś tego listu?

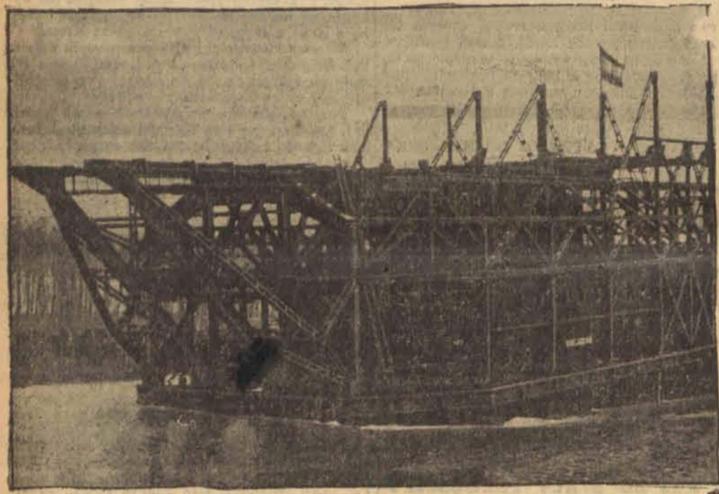
— Tak, ale to był list od niego.

ZAWSZE TO SAMO.

Pani domu: — Panie Głębek, niech pan przestanie mówić o pogodzie. Może pan nam opowie coś o swoim życiu małżeńskim?

— A więc mam mówić o burzy?

Największa draga na świecie.

W Holandii spuszczone na wodę największą dragę świata przeznaczoną dla Indii Wschodnich. Draga ta będzie wydobywała rudę cynową z dna rzeki w Indiach holenderskich, która po wypłókanui będzie oddawana do futy.

ADAM CZEKALSKI

W POGONI ZA SZCZĘŚCIEM

POWIEŚĆ

58

Przynajmniej byłaby zabezpieczona z jego strony od wszelkich przykrości, od wybuchów, które u niego przybierały charakter tak bardzo niebezpieczny.

Lecz następnie znowu wstawały w niej rzewne wspomnienia przeszłości, a wtedy oddalała od siebie i myśli i pragnęła ratować go.

Minęła właśnie zima i pierwsze cieplejsze wiatry wiosenne już z gór powiały. Halina zaczęła przygotowywać się do wyjazdu. Coraz rzadziej przebywała teraz z Markiem, ale biegła po mieście za rozmaitymi sprawunkami i interesami, nieliczne chwile tylko mogąc mu ofiarować. Wiosna jednak wciąż była zimna i dżdżysta, opóźniał się przeto i wyjazd z dnia na dzień i z tygodnia na tydzień, aż w końcu, nie czekając na ustalenie się pogody, postanowiła Halka wyruszyć w drogę. Zapropnowała to Markowi.

— Pani była dla mnie tak zawsze dobrą, że nie mógłbym jej nic odmówić — odrzekł na to. — Ale dokądże to pani zamierza wyjechać?

— Pojedziemy na wieś w okolicę Krynicy. Wynalazłam takie rozkoszne miejsce nad samym Dunajcem, że słusznie ziemskim rajem można by je nazwać.

— Spokój zapewniony zatem?

— Absolutny.

— Więc kiedyż wybierzemy się do tego „raju“?

— Choćby dzisiaj jeszcze. Pociąg odchodzi za godzinę, a wszystko do drogi gotowe.

— Kochane z pani kobiciećko! — zawołał, całując jej ręce.

XIX.

G R O Z A.

Stało się to, czego najbardziej obawiała się Halina. Spędzając razem z Markiem niemal każdą chwilę dnia, wiodąc niekończące się rozmowy na rozmaite tematy i skazani wyłącznie na swoje towarzystwo — siłą rzeczy musieli się zbliżyć — doszło więc do tego, że w Borucie zbudziło się żywsze uczucie do tej kobiety, która dla niego była tak dobra. Długo nosił się z myślą, czy ma jej to powiedzieć, ale wahał się jakoś i zwlekał. Tyłekroć miał sposobność zwierzyć jej się, ale zawsze odkładał ten moment na później i czekał.

Lato tegoroczne było mokre. Marcowe mgły nie zapowiadały nic dobrego, słusznie też starzy i doświadczeni gospodarze przewidywali, że lipiec będzie bardzo dżdżysty. Bo tak już zwykle się dzieje, że kiedy w marcu rozwlekają się mgły rankami i wieczorami nad pola i łąki — lipiec musi być dżdżysty. Jeszcze w czerwcu pogoda dopisywała względnie, ale już w drugiej jego połowie zaczęły padać nieustanne deszcze aż do końca tego miesiąca, a potem w ciągu lipca dnia jednego nie było pogodnego. Potem przyszedł taki tydzień, że deszcz lał dosłownie jakby z cebra: przez dwie doby z rzędu. Świat cały pociemniał, otulony ponurością, która ziębiła i przerażała. W taką niepogodę nie można było marzyć o wychyleniu głowy spod dachu. Siedzieli tedy oboje małżonkowie w chatce góralskiej i tylko przez zatławione szyby niewielkich okienek obserwowali ten potop, który zawisł nad górami i nad całą ogromną okolicą.

Stary baba, u którego mieszkali, ze strachu wygładał na dwór, czy się nie rozjaśnia, ale dokoła panowała ponurość i groza jakaś zawisa nad światem.

— Jeżeli tak deszcz będzie padał jeszcze parę godzin — powtarzał do swoich lokatorów często — powodzi nie uniknie na nizinach nikt. Kto wie, czy i nam tu w górach nie zagrozi ona.

A deszcz lał i lał. Minął dzień jeden, minęła noc, nie wiele różniła się od dnia, a upusty niebieskie wciąż były różwarte i zalewały całą ziemię, pola i łąki, równiny i wzgórza potopem wód.

Pisna zaczynały alarmować opinię publiczną niebezpieczeństwem powodzi. Wszystkie rzeki górskie niepokojąco zaczynały przybierać. Wody rosły z godziny na godzinę.

— Gdyby nawet powstała powódź — pocieszał Halkę Marek — do nas nie dojdzie. Znajdujemy się na tak znacznej wysokości, że wody musiałyby na kilka metrów się podnieść, aby do nas dość.

Lecz Halina inaczej nieco na te sprawy patrzała. W niej przybór wód budził żywy niepokój. Świat cały tonął w nieprzeniknionej ciemności. Błyskawice przecinały zygzakami niebo we wszystkich kierunkach, pioruny daryły chuby gór, detonacja groźna, ale i piękna zarzame przez tę swoją groź, huczala nad ziemią prawie bez przerwy.

A deszcze padały.

— Może lepiej wyjedziemy już stąd, panie Marku? — rzekła raz.

— Wyjechać? Dlaczego pani chce wyjechać? Czy lęka się pani powodzi?

— Dla siebie nie lękam się niczego.

Na przystani

Chłodzący powiew czystego powietrza uprzyjemnia najbardziej nawet upalny dzień nad jeziorem Wileńszczyzny.

Wieniec na skroniach tragarza NIEZWYKŁY WYŚCIG W PARYŻU.

Paryż przeżywał w tych dniach rzadką sensację. Oto w halach centralnych odbyły się zawody tragarzy. Każdy z uczestników musiał przenieść na swych barkach ciężar wagi 200 kilo na przestrzeni 200 metrów.

Interesujący ten wyścig zgromadził około 150 silnie zbudowanych mężczyzn, którzy pretendowali do zdobycia honorowej nagrody w postaci złotego pucharu, ufundowanego przez władze miejskie. Niezależnie od tego wspaniałe nagrody pieniężne zostały ufundowane przez zrzesze-

nie kupców i sprzedawców towarowych oraz przez poważne firmy spożywcze i spekulacyjne. W rezultacie parogodzinnych wyścigów, które odbywały się systemem eliminacyjnym laur zwycięstwa ozdobił skronie 34-letniego tragarza nazwiskiem Jean Murry. Zwycięzca zajmuje się przenoszeniem ciężarów w halach już od maleńkiego chłopca. Jako 13-letni sierota został zaangażowany do przenoszenia olbrzymich ładunków towaru. Zajęcie to wymagało od niego dużej siły, którą zdobył drogą mozolnych prób i znoej wielogodzinnej pracy.

Konkurs na najskromniejszy kostium kąpielowy. Nagrodę zdobyła córka właścicielki magazynu mód.

Na plaży w Biarritz odbył się znamieny konkurs na najskromniejszy kostium kąpielowy. Konkurs ten zorganizował oddział Ligi Moralności, jaka we Francji krzewi z powodzeniem zasady skromnego ubierania się. Intensywnie zapropagowany konkurs wzbudził na jasnym brzegu słynnej plaży Biarritz olbrzymie zainteresowanie. Z górą 130 pań z wytwornego towarzystwa stanęło do turnieju. Po pierwszej eliminacji przeprowadzonej przez specjalną komisję mody do plebiscytu stanęło 60 osób. W ocenie publiczność brała pod uwagę estetyczne szarmonizowanie figury z barwą tkaniny oraz minimalnym dekoltem. Pierwsze miej-

sce przyznano 23-letniej pani Rebouillette, córce znanej właścicielki magazynu mody w Paryżu. Obecna na turnieju matka orzekła, że odtąd lansować będzie tylko premiowany model kostiumu kąpielowego.

Niezależnie od oceny kostiumu odbył się konkurs na strój do opalania się, nazywany popularnie przez Francuzki „ensemble de plage”. W turnieju tym pierwsze miejsce zajęła pani Charlotte Herriot, bliska krewna mera Lyonu. Komplet pani Herriot utrzymany w kolorach błękitnych z licznymi odmianami odznaczał się żywością i nieprzeciętnym smakiem.